

בגדה המערבית על סירובה להתקשר עם יהודים. היו השליטנות מפורים אותה ועוצרים את ראשיה. רוב ראשי העיריות בגדה אכן הודחו בתירוצים קלושים יותר. אך איש לא האמין השבוע בירושלים שאחרי הצעקות האופנתיות של כמה פוליטיקאים אכן יסולקו פרנסי קריית-ארבע, ושיבוא במקומם קציצה"ל ממונה, כמו חברון הסמוכה.

רבנים כרבנים. מי שמצפה מ פאשיסטים שיתנהגו כאכזרי אחותי העמים יכול לצפות גם מרבנים לי התנהגו כהומאניסטים.

כמשך השבוע גבר מאבקם של עוליי-אתיופיה, שהוכיחו שוב כי יש ראל אוהבת עליה, אך לא את העולים. יהודיי-אתיופיה הובאו לארץ במיב צע גדול, שהודלף לעולם כסנסציה, כאשר נודע הרבר, שפכו יהודים טובים רמעות של התרגשות, והכסף היהודי זרם ארצה יחד עם הרמעות.

השבוע נאבקו האתיופים נגד השפלתם עד עפר על ידי הרבנים האורתודוקסיים, השולטים בענייני האישות במדינה. אלה ררשו מהם גיור לחומרה. האתיופים נעלבו, סירבו, איימו בהתאבדות, ערכו הפגנות שהיכו גלים בכלייהתיקשות בעולם.

העם

בתוככי גויהחיות

הלך לווינגר אצל כהנא, ולא גר זאב עם כבש

מי שנכנס לגן-חיות, צריך לדעת שיש בו בעלי-חיים שונים, לכל אחד מהם תכונות משלו. אל לו להתפלא על כך שיש בגן נחשים ארסיים המנסים להכיש, עקרבים המנסים לדקור, אריות המנסים לטרוף. זהו טבעם.

בישראל פועלים כיום כוחות שונים, שפגיעתם רעה. גם זה טבוע בטיבעם. זה לא היה מפליא. מפליאה רק תגובתם של פוליטיקאים וסתם אזרחים, המתימרים להיות מופתעים מכך.

גיוענים כגיוענים. בקריית-ארבע קמה קואליציה עירונית, בהשתתפות חסידי מאיר כהנא. המנהיג המקומי הוא בן קיבוץ חניתה, פאר ההתיישבות העובדת, שחזר בתשובה.

לפי ההסכם הקואליציוני, התחייבה הרשות המקומית שלא להעסיק ערבים בקרייה, ולא להתקשר עם כל חברה המעסיקה ערבים.

שגריר צריך לשקר למען המולדת.

האם הוא צריך להגיד אמת למולדת?

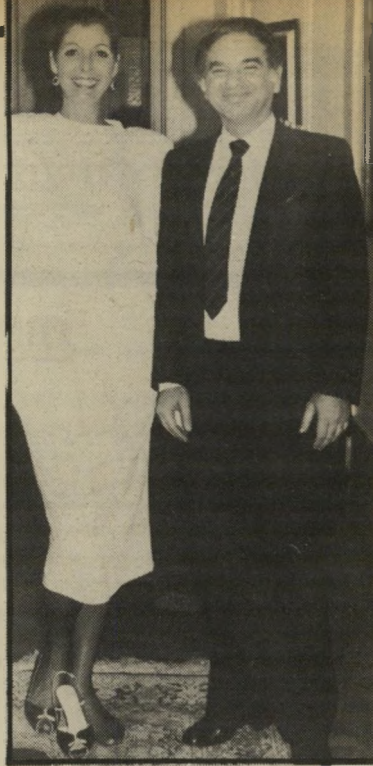
הברווז המפוצץ

הזוכרון. זה יכול להספיק לריון עיתונאי, אך לא לשיחה דיפלומטית בעלת חשיבות כזאת.

את רשימותיו אלה הפך סופר לדיווח מפורט, שאותו שיגר למישרד החוץ בירושלים. כאן אירע אחד הדברים התמוהים, שפרשה זו מלאה בהם. השגריר לא

מהותי. שום רבר גם לא יזוז עד אשר ישתפרו יחסי מוסקוה-ירושלינגטון. מהלכי מוסקוה במרחב כפופים לר חסים אלה.

נערכו מוסגשים בין שגרירי רים. יצחק שמיר נפגש עם אנדריו גרומיקו, לפני שזזה עלה לדרגת נשיא ברית-המועצות. היו פגישות אחרות. אחד מי

שגריר סופר* מכוונת-אמת לא תעזור

תפקידו של דיפלומט הוא לשקר למען המולדת. כך אומרת ה הגדרה הקלאסית. השבוע התעוררה בישראל השאלה אם תפקידו של הדיפלומט הוא גם לשקר למולדת. זאת היתה רק שאלה אחת מני רבות שהתעוררו השבוע, בעיקבות פרשה שהיכתה גי לים תחילה בירושלים. ואחרי כך ברחבי העולם.

היתה זאת פרשה עגומה, שהטילה אור על המצב העלוב שאליו הידרדר שרות-החוץ הישראלי, שהיה פעם פאר המדינה. מן המערכת המכובדת, שהקים משה שרת, לא נותר כמעט דבר. השנים הארוכות של שלטון ה ליכוד במישרד-החוץ עשו את שלהם. יוניסלשעבר הפכו ניצים קיצוניים, אנשים מיושבים אימצו לעצמם את סיגנונה הצעקני של חרות, ולכל מעי רכות השרות הוכנסו אנשי-הליכוד, מהם רבים בעלי רמה ירודה ביותר. התהליך הושלם כאשר נמסר תפי קיד סגן-השר לארם כמו רוני מילוא, שבנה קריירה שלמה על הסתה פרו עה, השמצות שלחות-ידן ופטפטנות פוליטית.

על רקע זה צמחה הפרשה המזוהה של השגריר עובדיה סופר.

גיוענים דיסקרטיים

הצד העובדתי, שאינו נתון כי ספק, הוא שהשגריר סופר פגש באחת המסיבות את עמיתו הסובייטי, יולי וורונצוב. בין השניים התפתחה שיחה סתמית-כביכול, שבטיקנותיה הזמין סופר את וורונצוב לשיחה עניינית יותר.

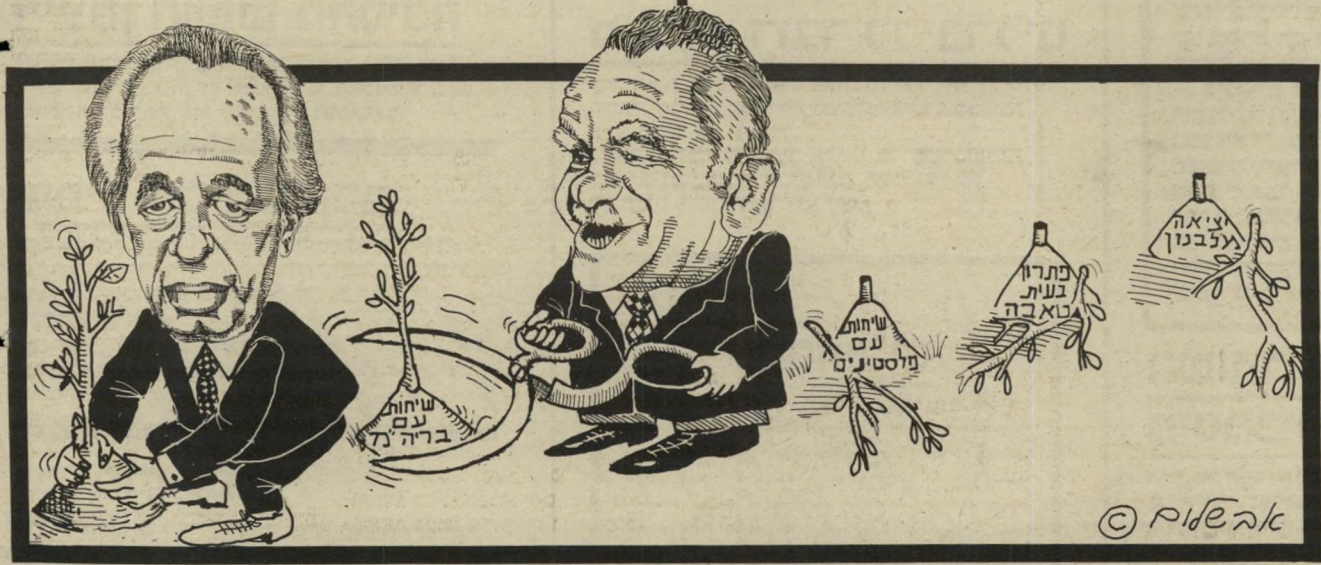
עד כאן הכל טיבעי. מזה כמה חודרים נמשך תהליך של מישוש הרדי בין דיפלומטים ישראליים וסובייטיים ברחבי העולם, במישורים שונים. ממ שלת-ישראל מעוניינת לשפר את יחסיה עם ברית-המועצות, אך לא החי ליטה לשלם שום מחיר כתמורה.

הסובייטים מעוניינים אף הם לשפר את יחסיהם עם ישראל, כדי להקל על הגשמת מטרותם במרחב: כינוס ועיי פות-שלום למיורח התיכון, בהשתתפות ישראל ואו"ש, שבה יתכנו ברית-המועצות וארצות-הברית כיושבות ראשי-משותפות. מוסקבה רואה בכך דרך להגדיל את השפעתה במרחב זה. היעדר יחסים דיפלומטיים עם ישראל מחליש תביעה זו.

יחסים חדשים אלה הם מירקם עדין ביותר. עדיין לא זו שום דבר

עם הדוגמנית אתי בן-זאב.

לאט-לאט, שימעון! אני לא מספיק!

גישת הרבנים היתה גיוענית מוב-הקת. ולראיה: שום דרישה כזאת לא הופנתה כלפי העולים מברית-המועצות.

טענת הרבנים: הפלאשים הם יהודים, אלא שיש חשש שמא במשך הזמן לקחו נשים זרות, שרמן התערב בדם היהודי הטהור. אולם אותו ה"חשש" קיים גם לגבי יהודי ברית-המועצות, שם לא היתה קיימת רכנות אחד: כהנא מדבר בגלוי, לווינגר וחבריו עוטפים את עצמם במחלצות של שקרים.

אחד מראשי הקואליציה החדשה, עורך-הדין אליקים העזני, הבינם של כלייהתיקשות, התיימר מזה שנים לפעול למען "דריקום יהודי-ערבי". כאלפי הפועות עתה לחנינה (ראה עמודים 9-8) ובין מאיר כהנא. מלבד זה: כהנא מדבר בגלוי, לווינגר וחבריו עוטפים את עצמם במחלצות של שקרים.

הנסיון לכפות על הרבנים הכרעות רתיות בניגוד להכרתם אינו אלא ביטוי נוסף של צביעות מתחסרת. מי שרוצה לשנות את פני הרבנים, צריך לבטל את שליטת הרבנים על ענייני האישות, ולהנהיג בארץ נישואין אזרחיים וגירושים אזרחיים. מי שמנסה להתחמק מן החובה החינוכית הזאת, בטענה שההלכה אינה זו המקובלת על הרבנות הראשית, משול לאדם התובע מנחש לנהוג כציפור, ומזאב לפעול ככבש.

המיסמך הישראלי הודרעוץ, כביכול. איך זה נתנו אנשי התחיה, ראשי גוש-אמונים ואנשי-הליכוד יד להגשמת הגיוענות המכיעתה של כהנא?

הודרעוץ זו לא היתה אלא ביטוי של צביעות מתחסרת. מעולם לא היה הברל כלשהו בין הרב משה לווינגר, שחסידיו נדונו השבוע על פעולות-טרור ומגמתנים עתה לחנינה (ראה עמודים 9-8) ובין מאיר כהנא. מלבד זה: כהנא מדבר בגלוי, לווינגר וחבריו עוטפים את עצמם במחלצות של שקרים.

אחד מראשי הקואליציה החדשה, עורך-הדין אליקים העזני, הבינם של כלייהתיקשות, התיימר מזה שנים לפעול למען "דריקום יהודי-ערבי". כאלפי הפועות עתה לחנינה (ראה עמודים 9-8) ובין מאיר כהנא. מלבד זה: כהנא מדבר בגלוי, לווינגר וחבריו עוטפים את עצמם במחלצות של שקרים.

השבוע נפלה מסיכה זו. קריית-ארבע היתה מן הרגע הראי שון נקודת-יישוב פאשיסטית. היא הוקמה על-ידי פאשיסטים, בחסות אי-דיאלוגיה פאשיסטית, כדי להשיג עידים פאשיסטיים. כל שריישראל, החל בניגאל אלון, הפטרון הראשון של הקיריה, ועד יצחק שמיר, ידעו זאת. עכשו מתנהגת הקיריה על פי אופיה האמיתי. אילו הכריזה עיירה ערבית כלשהי

נתן לרוח שלו סיווג של סודיות גבוהה, כדי שרק השר עצמו יראה אותו. הוא בחר בסיווג נמוך, וכך הגיע המיסמך לידי מיספר גדול של פקריים, לאו רווקא בכירים.

היה זה כאילו רצה השגריר מראש ליצור אליבי להדלת המיסמך על-ידי מישוהו.

ואכן, המיסמך הגיע במהירות, כאילו על פי הזמנה, לידי כתב קול ישראל, שימעון שיפר, המשמש כתובת קבועה לכל פקיד המבקש להדליף את סודות-המדינה. שיפר פירסם את הדברים, כמוכן, התוצאה: תוך דקות הפך המיסמך סודי סני סציה עולמית, כשהוא מהדהד בין יריר שלים, מוסקוה, וושינגטון וחצי-תריסר בירות אחרות.

הסקופ יכול היה להנחיל לסופר הילה של דיפלומט מזהיר, שנקט יוזמה מדינית מכריקה — הילה שסר פר מחפש אותה בשקטנות ובלילאות מליכצעירדאוה שונים. אולם לרוע מזלו של סופר, גרם הפירסום לתוצאה אחרת: הרוח שלו הונח תחת זכוכית-מגדלת של מומחים, ואלה החלו מפקקים בגלוי במהימנות. **דעת כמה מהם: סופר בדה מהירה יהודי ליבו, ושם בפי ה שגריר הסובייטי דברים שהוא אמר בעצמו.**

ואכן, היו ברות כמה גילויים מוריס ביותר. בין השאר: • וורונצוב גילה לסופר שהוא עומד להתמנות כשגריר ברית-המועצות (המשך בעמוד 8)

שרי ישראל קיבל בעקיפין הדי מנה להיפגש עם אישיות סובייטית בכירה.

פגישת סופר-וורונצוב היתה אמרי רה להיות חוליה נוספת בתהליך עדין זה. היא היתה צריכה להיות סודית ביותר, וכל אחד משני הצדדים היה אמור להשמיע בה עוד כמה רמזים מעורפלים, בכיוון הנכון, כדי להעמיד את הצד השני על האפשרויות המסי-תמנות.

לכן נבחר מקום דיסקרטי וניטי ראל: אצל הפסנתרן היהודי דניאל בארנבוים, הישראלי-למחצה. כך יכול היה השגריר הסובייטי לדעון, במיקר רה הצורך, שהוא בא לאירוע תרבותי בביתו של אמן, וכי פגש שם את הישראלי במיקרה. הכל כמקובל.

יהודים תמורת שמחים

מגישה התקיימה כארבע עיי-ניים — דבר שאינו מקובל כל-כך. בדרך כלל מבאי עימו כל צד עוזר, הרושם את הרבנים במהלך השיחה. כאשר נאמרים דברים כליכך עדינים, חשוב לרשום את המילים, כמרויך.

סופר לא הקפיד על כך. הוא בא לבדו. סירוש הדבר: אם לא היתה במקום הקלטה סמויה, שום דבר לא נרשם מצידו בעת השיחה. הוא רשם את הדברים אחרי השיחה, עליפי